

Sygnatura akt VI W 4173/13

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 kwietnia 2015 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia VI Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący SSR Izabella Gabriel

Protokolant: Aleksandra Duczemińska

po rozpoznaniu w dniu 14 kwietnia 2015 r.

sprawy przeciwko R. S. synowi A. i E. z domu T.

urodzonemu (...) we W.

obwinionemu o to, że

w dniu 20.07.2013r. o godz. 9.30 we W. na pl. (...) w sklepie (...) dokonał kradzieży alkoholu łącznej wartości 199.55zł na szkodę w/w sklepu

tj. o czyn z art. 119 § 1 kw

*****

I. uznaje obwinionego R. S. za winnego czynu opisanego w części wstępnej wyroku, stanowiącego wykroczenie z art. 119 § 1 kw w zw. z art. 17 § 2 kw i za to na podstawie art. 119 § 1 kw wymierza mu karę grzywny w wysokości 100 (stu) złotych;

II. na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 119 kpw zwalnia obwinionego od ponoszenia kosztów postępowania zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

W dniu 20 lipca 2013r. obwiniony R. S. udał się do sklepu (...) znajdującego się na pl. (...) we W., skąd zabrał towar w postaci różnego rodzaju alkoholu o łącznej wartości 199,55 zł, po czym nie płacąc za niego przekroczył linię kas, gdzie został zatrzymany przez pracownika ochrony sklepu. Na miejsca zdarzenia wezwani zostali funkcjonariusze Policji, następnie obwinionemu wręczono wezwanie do stawiennictwa we właściwej jednostce Policji oraz stosowne pouczenie. Odzyskany towar w części został przeznaczony do dalszej sprzedaży w części zaś do likwidacji.

dowód: notatka urzędowa k. 5; protokół ujęcia osoby podejrzanej o dokonanie kradzieży k. 6, protokół przesłuchania obwinionego k. 9

R. S. ma 39 lat, jest kawalerem, nie ma dzieci, nie ma innych osób na utrzymaniu, ma średnie wykształcenie, nie pracuje, pozostaje na utrzymaniu rodziców, był w przeszłości karany, m.in. za przestępstwa p-ko mieniu, tj. za czyny art. 278 § 1 k.k.

Z uwagi na uzasadnione wątpliwości co do stanu zdrowia psychicznego obwinionego został on poddany badaniu przez biegłego psychiatrę, który w sporządzonej opinii stwierdził, że R. S. nie jest chory psychicznie w rozumieniu psychozy aktualnie i nie był chory psychicznie w krytycznym czasie, nie jest upośledzony umysłowo, a podany przez niego sposób

picia alkoholu wskazuje na zespół uzależnienia spowodowany używaniem alkoholu, o czym świadczą ciągi alkoholowe, objawy abstynencyjne w tym napady padaczkowe, utrata kontroli, przymus picia. Z opinii tej wynika nadto, że obwiniony odurza się też środkami psychoaktywnymi – marihuaną, amfetaminą, grzybami halucynogennymi, ale bez cech uzależnienia. W krytycznym czasie obwiniony był w stanie upicia alkoholowego w przebiegu kilkutygodniowego ciągu, nic nie wskazuje na atypowe formy upicia. Ostatecznie biegła stwierdziła, że w krytycznym czasie w odniesieniu do przedstawionego zarzutu R. S. miał z powodu uzależnienia spowodowanego używaniem alkoholu ograniczoną w stopniu znacznym zdolność pokierowania swoim postępowaniem, że zachodzą warunki z art. 17 § 2 k.w.

dowód: protokół przesłuchania obwinionego k. 9. dane o karalności k. 11, opinia sadowo – psychiatryczna

Przesłuchiwany w charakterze osoby podejrzanej o popełnienie wykroczenia R. S. oświadczył, że zrozumiał przedstawiony mu zarzut, i że przyznaje się do niego, wyjaśnił nadto, że dokonał kradzieży alkoholu ponieważ jest uzależniony od alkoholu, a nie ma pieniędzy na jego zakup. (k. 9/v)

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom obwinionego, które są logiczne, przekonujące i znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym, m.in. w zeznaniach świadków, protokole ujęcia osoby podejrzanej o dokonanie kradzieży czy wnioskach opinii sadowo – psychiatrycznej.

Za wiarygodne Sąd uznał także zeznania poszczególnych świadków: K. G., D. K. i M. K., gdyż są one wzajemnie spójne i zbieżne z wyjaśnieniami obwinionego.

Dowodom z dokumentów, jako sporządzonym w sposób prawidłowy i przez podmioty do tego powołane Sąd w pełni dał wiarę.

Sporządzoną opinię sadowo – psychiatryczną Sąd ocenił jako pełną, jasną i nie zawierającą sprzeczności.

Sąd zważył co następuje:

W świetle dokonanych ustaleń faktycznych i przeprowadzonej oceny dowodów Sąd uznał, że wina i sprawstwo obwinionego nie budzą wątpliwości, i że zachowaniem swym zrealizował on wszystkie znamiona zarzucanego mu czynu, stanowiącego z uwagi na wartość skradzionego mienia wykroczenie przewidziane w art. 119 § 1 k.w. R. S. działając umyślnie, w opisany wyżej sposób, dokonał bowiem kradzieży towaru w postaci różnego rodzaju alkoholu o łącznej wartości 199,55 zł – zabrał go i mijając kasy sklepowe nie uiścił zapłaty.

Biorąc pod uwagę okoliczności przedmiotowo – podmiotowe niniejszej sprawy, motywację działania sprawcy, który jak przyznał dokonał kradzieży alkoholu, bo jest od niego uzależniony i nie ma pieniędzy na jego zakup, związaną z tym postacią zamiaru z jakim działał R. S., przy uwzględnieniu faktu, że obwiniony już wcześniej dopuszczał się popełnienia przestępstw p-ko mieniu, Sąd doszedł do przekonania, że ewentualne odstąpienie od wymierzenia kary, mimo stwierdzenia okoliczności przewidzianych w art. 17 § 2 k.w., w realiach niniejszej sprawy nie byłoby uzasadnione.

Jednocześnie też wymierzając karę, Sąd wziął pod uwagę okoliczności łagodzące i obciążające.

Okoliczności łagodzące stanowiły takie elementy jak: przyznanie się obwinionego, bez zatajania pobudek działania, jak też fakt, że przypisanego mu czynu dopuścił się mając z powodu uzależnienia od alkoholu ograniczoną w stopniu znacznym zdolność pokierowania swoim postępowaniem.

Okolicznością obciążającą było natomiast działanie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, z chęci zaspokojenia nalogu oraz fakt, że obwiniony był wcześniej karany sądownie, w tym za przestępstwa p-ko mieniu.

Biorąc pod uwagę wszystkie w/w okoliczności, jak też dyrektywy wymiaru kary Sąd wymierzył obwinionemu karę grzywny uznając z jednej strony, że w tym konkretnym przypadku taki właśnie rodzaj kary jest najbardziej celowy i to zarówno z uwagi na swój rozmiar, jak też związany z tym stopień dolegliwości, z drugiej zaś bacząc, by dolegliwość

ta nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze kary, które ma ona osiągnąć tak w zakresie prewencji ogólnej, jak i szczególnej.

W oparciu o powołane przepisy, z uwagi na sytuację majątkową i możliwości finansowe obwinionego, Sąd zwolnił go od ponoszenia kosztów postępowania, uznając, że ich uiszczenie przez obwinionego byłoby dla niego zbyt uciążliwe.

Orzeczenie o kosztach udzielonej obwinionemu obrony z urzędu Sąd pozostawił do odrębnego rozstrzygnięcia.